

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514207810
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1514207810.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanej: Y. R., B.. XX.X.XXXX, P. XX, X., o zaplatenie 606,75 eura s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 12C/321/2014-47, zo dňa 25.9.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 34,47 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy od 14.12.2011 do zaplatenia; vo zvyšku žalobu zamietol; žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou súdu 31.3.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia 606,75 eura spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania z dôvodu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 15.7.2010 požiadala žalovaná žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, pričom poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) mala byť suma 480 eur. Úver mal byť splatený splátkami v počte 36 vo výške 27,25 eura vrátane úrokov a celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť činila sumu 981 eur. Ďalšie podmienky boli určené: RPMN za úver 66,88 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 51,49 %, poskytnutá čiastka revolvingu 274,68 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 654 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,10 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Ďalej mal preukázané, že žalobca žalovanej 16.7.2010 písomne oznámil akceptáciu jej žiadosti a úver vo výške 480 eur schválil s rovnakými podmienkami ako boli uvedené v bode 6 žiadosti; neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania. Súd prvej inštancie z karty klienta zistil, že čiastka poskytnutá žalobcom žalovanej predstavovala 480 eur, avšak 16.7.2010 jej bola vyplatená len suma 408,72 eura jednorazovo, na jej účet uvedený v žiadosti (č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX) v súlade s bodom 2.3. Žalovaná žalobcovi zaplatila spolu 14 splátok v celkovej sume 374,25 eura. Poslednú splátku uhradila 12.10.2012, t.j. po zosplatnení úveru, ku ktorému došlo na základe oznámenia žalobcu zo dňa 13.12.2011.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná ako fyzická osoba nepodnikateľ/ spotrebiteľ uzavrela so žalobcom ako dodávateľom služieb zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase poskytnutia úveru, t.j. do 31.12.2010 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z."). Žalovanej na základe uzavretej zmluvy boli poskytnuté finančné prostriedky vo

výške 480 eur v deň poskytnutia úveru 16.7.2010. Z obsahu zmluvy, ako aj zo skutkových tvrdení žalobcu mu vyplynulo, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver (nie revolvingový spotrebiteľský úver tak, ako naznačuje označenie žiadosti, resp. zmluvy), pričom žalovaná mala poskytnutý úver uhradiť v 36-tich mesačných splátkach splatných vždy k 31. dňu v mesiaci vo výške 27,25 eura (vrátane úrokov); celkové náklady predstavovali sumu 981 eur pri RPMN 51,49 %.

4. Na uvedenom základe súd prvej inštancie v zmysle § 497, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), písm. g), písm. i), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi priznanú sumu ako rozdiel medzi výškou reálne poskytnutého (vyplateného) úveru a čiastkou, ktorá bola žalovanou uhradená (408,72 eura - 374,25 eura = 34,47 eura) a vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobu zamietol z dôvodu, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade obsahuje nesprávne uvedenú RPMN, ktorá je v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade výška RPMN pri uvedených podmienkach činí 70,02 % (pričom priemerná výška RPMN uvedená v zmluve je 51,49 %). O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., ale keďže žalovanej však žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej nárok na náhradu trov konania nepriznal vychádzajúc z čl. 4 základných princípov C.s.p. ako rozumného usporiadania procesných vzťahov.

5. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p. a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zákonom a na základe nesprávneho vyhodnotenia výsledkov dokazovania. Vytýkal súdu prvej inštancie, že údaje o RPMN a priemerná RPMN sú dva odlišné údaje; žiaden zákon neurčuje a neurčoval, že RPMN musí byť rovnaká ako priemerná RPMN, pričom poukázal na § 2 písm. i), § 9 ods. 2 písm. j) a § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010, z ktorých vyplýva, že kým RPMN sa vzťahuje ku konkrétnemu úveru a počíta sa v čase uzavretia zmluvy, priemerná RPMN je určitá priemerná trhovú hodnotu. Bol názoru, že záver súdu prvej inštancie je nedôvodný, nemá opodstatnenie, a preto nemôže ísť ani o relevantný a zákonný dôvod pre rozhodnutie vo veci samej.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

7. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávne uvedenú RPMN, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, čo založil na skutkovom zistení, že výška RPMN pri podmienkach uvedených v zmluve činí 70,02 %, pričom v zmluve je uvedená výška priemernej RPMN 51,49 %.

8. Možno súhlasiť s námietkou žalobcu, že údaj o RPMN nemožno porovnávať s údajom o priemernej hodnote RPMN.

9. Zároveň však treba dodať, že pokiaľ súd prvej inštancie svoj právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti založil na zistení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávne uvedenú RPMN, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, logicky z toho vyplýva, že svoj právny záver mohol založiť iba na skutkovom zistení, že hodnota RPMN vyplývajúca z obsahu zmluvy a ktorá je v neprospech spotrebiteľa je iná ako tá hodnota RPMN, ktorá je správna. Odvolací súd poukazuje na rozporné skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel po oboznámení sa s obsahom uzavretej zmluvy, kde konkrétne z ods. 5 napadnutého rozsudku vyplýva, že v zmluve boli určené podmienky a to RPMN za úver 66,88 %; z ods. 6 napadnutého rozsudku vyplýva, že celkové náklady predstavovali sumu 981 eur pri RPMN 51,49 %; z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nie je možné zistiť úvahy súdu prvej inštancie, ktorými sa riadil pri ustálení nesprávnej RPMN, t.j. na základe akého dôkazu, resp. skutkového zistenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že RPMN pri podmienkach uvedených v zmluve má byť 70,02 %.

10. Uvedené rozpory v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie ohľadom RPMN, ktorá bola uvedená v zmluve a chýbajúce skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaných dôkazov ohľadom RPMN, ktorá podľa záveru súdu prvej inštancie pri podmienkach uvedených v zmluve činí 70,02 %, majú za následok nepreskúmateľnosť správnosti právnych záverov prijatých súdom prvej inštancie vo vzťahu k takto zistenému skutkovému stavu.

11. Sumarizujúc vyššie uvedené má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by bolo vnútorne konzistentné a dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo vzťahu k posúdeniu dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie považoval úver poskytnutý žalobcom za bezúročný a bez poplatkov; odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie.

12. Súd prvej inštancie v novom konaní spor opätovne prejedná a rozhodne, pričom neopomenie, že v sporoch s ochranou slabšej strany s účinnosťou od 1.7.2016 môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C.s.p.) s tým, že ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§ 296 veta druhá C.s.p.); bude dôsledne dbať na to, že pri aplikácii § 295 C.s.p. ním obstaraný alebo zabezpečený dôkaz musí byť súčasťou súdneho spisu a musí byť vykonaný v súlade s ustanoveniami C.s.p. o dokazovaní (§ 185 a nasl. C.s.p.); na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie, ktoré bude vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu preskúmateľné a po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, by obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

13. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).